

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 5.2.2003
KOM(2003) 51 endelig

2003/0029 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS BESLUTNING

om en overvågningsmekanisme for emissioner af drivhusgasser i Fællesskabet og om gennemførelse af Kyoto-protokollen

(forelagt af Kommissionen)

BEGRUNDELSE

1. BEGRUNDELSE FOR FORSLAGET

1.1 Generelle betragtninger

Dette forslag til beslutning om en overvågningsmekanisme for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om gennemførelse af Kyoto-protokollen skal afløse Rådets beslutning 1993/389/EØF om en overvågningsmekanisme for emissionen af CO₂ og andre drivhusgasser i Fællesskabet¹, som indførte en ordning for overvågning af menneskeskabte drivhusgasemissioner og for evaluering af fremskridtene hen imod opfyldelsen af forpligtelserne for så vidt angår disse emissioner.

Formålet med revisionen af beslutning 93/389/EØF er at:

- indarbejde de rapporteringsforpligtelser og retningslinjer for gennemførelsen af FN's rammekonvention om klimaændringer ("klimakonventionen" (UNFCCC)) og Kyoto-protokollen, hvorom der blev vedtaget politiske aftaler og juridiske beslutninger på den 7. partskonference ("COP7") i Marrakech
- tilvejebringe yderligere oplysninger om emissionsfremskrivninger i medlemsstaterne og på EU-plan og sikre harmonisering af disse fremskrivninger, i lyset af erfaringerne med den nuværende overvågningsmekanisme og
- indarbejde rapporteringskrav og gennemførelsesaspekter i tilknytning til "byrdefordelingen" mellem Fællesskabet og dets medlemsstater.

Det Europæiske Fællesskab ratificerede Kyoto-protokollen den 31. maj 2002, i medfør af beslutning 2002/358/EF². Nærværende forslag sigter mod at gøre det nemmere for Fællesskabet og medlemsstaterne at opfylde rapporteringskravene under både klimakonventionen og Kyoto-protokollen og generelt forbedre kvaliteten af de indberettede oplysninger med hensyn til rettidighed, konsistens, nøjagtighed, fuldstændighed, gennemsigtighed og indbyrdes sammenlignelighed.

Ifølge beslutning 93/389/EØF om overvågningsmekanismen skal de nærmere bestemmelser om forpligtelserne fastsættes på grundlag af retningslinjer, der vedtages efter udvalgsproceduren, i betragtning af at de retningslinjer, der vedtages under klimakonventionen, er af ret teknisk art. Det samme gælder stort set dette forslag, men man har dog foretrukket at lade beslutningen selv indeholde et antal mere væsentlige bestemmelser. For at begrænse medlemsstaternes rapporteringsopgaver skal der efter de nye rapporteringskrav kun forelægges data af interesse på fællesskabsplan.

Endvidere vil dataindgivelseshyppigheden blive justeret. I overensstemmelse med Kyoto-protokollens og de tilknyttede UNFCCC-retningslinjers opbygning vil der blive skelnet mellem årlige og andre periodiske rapporteringsforpligtelser for de forskellige

¹ EFT L 167 af 9.7.1993, s. 31. Beslutning som ændret ved beslutning 99/296/EF (EFT L 117, af 5.5.1999, s. 35) [og forordning (EF) xxxx/2002 (EFT L xxx, x.x.2002, s.x)].

² Rådets beslutning af 25. april 2002 om godkendelse på Det Europæiske Fællesskabs vegne af Kyoto-protokollen til De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer og den fælles opfyldelse af forpligtelserne i forbindelse hermed (2002/358/EF), EFT L 130 af 15.5.2002.

rapporteringskrav. Medlemsstaternes klimaprogrammer og -fremskrivninger ændres ikke årligt, hvorfor det foreslås, at årlig rapportering afløses af periodisk rapportering. Der indføres imidlertid mere detaljerede bestemmelser om fremskrivningernes art, da erfaringerne har vist, at der er behov for mere omfattende og detaljerede data på dette område.

Beslutning 93/389/EØF er allerede blevet gennemgribende ændret ved beslutning 99/296/EF. Med de yderligere omfattende ændringer, der foreslås til beslutning 93/389/EØF, udvides beslutningens anvendelsesområde, så det kommer til at omfatte registre, fleksible mekanismer og samarbejde i forbindelse med procedurerne under Kyoto-protokollen. Af hensyn til størst mulig klarhed og gennemsigtighed foreslås det derfor at erstatte beslutningen i stedet for at ændre den. I stedet for spredte ændringer til den gældende beslutning vil parterne på denne måde få adgang til én enkelt klar og sammenhængende retsakt.

En sammenligningstabel er vedlagt forslaget.

1.2 Miljømålsætninger

Ifølge EF-traktatens artikel 2 har Fællesskabet til opgave at fremme et højt niveau for miljøbeskyttelse og forbedring af miljøkvaliteten. Med dette mål for øje skal Fællesskabet indføre en miljøpolitik (EF-traktatens artikel 3, stk. 1). Denne politik skal bidrage til forfølgelsen af følgende mål:

bevarelse, beskyttelse og forbedring af miljøkvaliteten

beskyttelse af menneskers sundhed

forsigtig og rationel udnyttelse af naturressourcerne

fremme på internationalt plan af foranstaltninger til løsning af de regionale og globale miljøproblemer.

2. VALG AF OG BEGRUNDELSE FOR RETSGRUNDLAG

Sigtet med forslaget er at videreføre gennemførelsen af Fællesskabets miljøpolitiske målsætninger som beskrevet i EF-traktatens artikel 174. Det foreslåede retsgrundlag er EF-traktatens artikel 175, stk. 1 (proceduren med fælles beslutningstagning), der er det specifikke retsgrundlag for Fællesskabets miljøpolitik, og som Rådets beslutning 93/389/EØF er baseret på.

3. Nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet

3.1 Hvilke formål har den påtænkte foranstaltning i lyset af Fællesskabets forpligtelser?

Ifølge EF-traktatens artikel 2 har Fællesskabet bl.a. til opgave at fremme et højt niveau for miljøbeskyttelse og forbedring af miljøkvaliteten.

3.2 Hvad er problemets fællesskabsdimension?

Fællesskabet og dets medlemsstater er parter i Kyoto-protokollen. Ved beslutning 2002/358/EF har medlemsstaterne vedtaget at ville opfylde deres forpligtelser i henhold til Kyoto-protokollen i fællesskab og fastlagt forskellige begrænsnings/reduktionsmål for hver

enkelt medlemsstat, hvorved de bidrager til Fællesskabets samlede opfyldelse af de internationale juridisk bindende forpligtelser.

3.3 Kan problemet løses mest effektivt af Fællesskabet eller af medlemsstaterne?

Som part i klimakonventionen og Kyoto-protokollen skal Fællesskabet handle for at kunne opfylde sine heraf følgende rapporteringsforpligtelser. Det vil først og fremmest være medlemsstaternes opgave at rapportere de årlige emissioner. For at begrænse medlemsstaternes rapporteringsopgaver skal der efter de nye rapporteringskrav kun forelægges data af interesse på fællesskabsplan.

3.4 Hvad vil omkostningerne være, hvis Fællesskabet forholder sig passivt?

Forholder Fællesskabet sig passivt, vil det indebære, at Fællesskabet ikke vil være i stand til at opfylde sine internationale rapporteringsforpligtelser, hvilket vil føre til en svækkelse af EU's troværdighed i forbindelse med internationale klimaforhandlinger.

3.5 Hvilke muligheder har Fællesskabet?

For at kunne opfylde sine rapporteringsforpligtelser har Fællesskabet brug for rettidig, fuldstændig, konsistent og nøjagtig årsrapportering fra medlemsstaternes side.

3.6 Proportionalitetsprincippet

På tidspunktet for vedtagelsen af beslutning 93/389/EØF blev en fællesskabshandling på dette område i form af et direktiv anset for at stå i rimeligt forhold til det forfulgte mål. Formålet med forslaget er at erstatte beslutning 93/389/EØF.

4. OMKOSTNINGER FOR MEDLEMSSTATERNE VED GENNEMFØRELSE AF FORSLAGET

Medlemsstaterne har sat de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme beslutning 93/389/EØF. Der er ikke noget i medlemsstaternes rapporter, der tyder på, at gennemførelsen af beslutning 93/389/EØF har medført alvorlige finansielle problemer. Medlemsstaterne har allerede accepteret rapporteringsforpligtelser med ratifikationen af Kyoto-protokollen, hvor de rapporteringskrav, der ligger til grund for dette forslag, er opstillet. Det antages derfor ikke, at vedtagelsen af dette forslag vil medføre betydelige omkostningsstigninger.

5. RESULTATER AF HØRINGER AF BERØRTE PARTER

5.1 Medlemsstaterne

Meddelelsen om gennemførelsen af den første fase af klimaprogrammet (ECCP) blev forelagt Rådet i oktober 2001. Heri hed det, at Kommissionen ville forberede en ændring til beslutningen om overvågningsmekanismen til anden halvdel af 2002. I sine konklusioner af 12. december 2001 om ECCP-meddelelsen bifaldt Rådet Kommissionens intention om at foreslå en revision af beslutning 93/389/EØF, som ændret, for at gøre overvågningen af gennemførelsen af politikker og foranstaltninger mere effektiv og fremførte, at Kommissionens forslag også burde indeholde bestemmelser til sikring af, at Fællesskabet og medlemsstaterne opfyldte de krav om rapportering og regnskabsføring, der var fastsat i medfør af Kyoto-protokollens artikel 5 og 7. Rådet opfordrede Kommissionen til at udarbejde sit forslag hurtigst muligt og overveje mulighederne for at forbedre kvaliteten og

nøjagtigheden af rapportering om politikker og foranstaltninger og om emissioner og eliminering af alle drivhusgasser, herunder også de metodologiske aspekter. Forslagets generelle indhold blev præsenteret for medlemsstaterne i Udvalget for Overvågningsmekanismen den 12. marts 2002.

5.2 Ikke-statslige organisationer og industrien

Da dette beslutningsforslag omhandler rapporteringsforpligtelser og dataudveksling mellem medlemsstaterne og Kommissionen og rapportering til klimakonventionen, berører det ikke ikke-statslige organisationers og industriens særlige interesser.

6. GENNEMGANG AF FORSLAGETS BESTEMMELSER

Formål (artikel 1)

COP7 i Marrakech (29. okt.-10. nov. 2001) godkendte detaljerede retningslinjer for den årlige indberetning af drivhusgasser samt retningslinjer for Kyoto-protokolparternes oprettelse af opgørelsessystemer (Kyoto-protokollens artikel 5, stk. 1) og nationale registersystemer. Da Fællesskabet er part i Kyoto-protokollen (Rådets beslutning 2002/358/EF), skal anvendelsesområdet for overvågningsmekanismen (jf. beslutning 93/389/EØF som ændret ved beslutning 99/296/EF) udvides i overensstemmelse hermed. Endvidere er beslutningens anvendelsesområde præciseret yderligere for at gøre det klart, at beslutningen også omfatter optag gennem dræn.

Med hensyn til Det Europæiske Fællesskabs og dets medlemsstaters indberetning under FN's klimakonvention skal beslutningen sikre, at de grundlæggende principper i klimakonventionens rapporteringsretningslinjer efterleves.

Nationale programmer (artikel 2)

Forpligtelserne under klimakonventionen og Kyoto-protokollen kræver, at de nationale programmer til begrænsning og/eller reduktion af de menneskeskabte drivhusgasemissioner føres ud i livet og ajourføres regelmæssigt, og at de faktiske og forventede emissioner overvåges på gennemsigtig måde. Disse centrale bestemmelser i den nuværende overvågningsmekanisme bibeholdes derfor. Denne artikel ajourføres, dels ved at det led udgår, som omhandlede Fællesskabets forpligtelse til at stabilisere CO₂ inden udgangen af 2000 (hvilket er sket); dels ved at der henvises til de oplysninger, der skal forelægges i medfør af artikel 3, stk. 2, og dels ved at der indføres en informationsprocedure for udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne og Kommissionen.

Indberetning fra medlemsstaterne (artikel 3)

Ud over klimakonventionens allerede eksisterende rapporteringsretningslinjer for de årlige opgørelser³ blev der på COP7 vedtaget detaljerede retningslinjer for Kyoto-protokolparternes årlige rapportering om drivhusgasser. De årlige rapporteringskrav skal omfatte opgørelser over drivhusgasemissioner og supplerende oplysninger som nærmere fastsat i retningslinjer under Kyoto-protokollens artikel 7, stk. 1. Kvantitative oplysninger om emissioner og optag efter Kyoto-protokollens artikel 3, stk. 3 og 4, skal indberettes til Kommissionen, sammen med opgørelser baseret på de retningslinjer for god praksis, som nu er under udarbejdelse i Det Mellemstatslige Panel for Klimaændringer ("IPCC"). For anvendelsen af disse

³ jf. FCCC/CP/1999/7

retningslinjer vil der blive opstillet nærmere regler i de gennemførelsesbestemmelser, der skal vedtages efter nærværende beslutning. Supplerende årlige oplysninger efter Kyoto-protokollen omfatter oplysninger omhandlet i Kyoto-protokollens artikel 3, stk. 3 og 4.

Indberetning af specifikke supplerende oplysninger er også nødvendig af hensyn til de årlige og andre periodiske meddelelser, EF skal forelægge klimakonventionen. I EF's årlige indberetning af opgørelser til klimakonventionen skal EF sørge for, at kravet om oplysninger om valg af metode, f.eks. hvad dræn angår, er opfyldt på medlemsstatsniveau. Artiklen opstiller de generelle rapporteringskrav i denne sammenhæng, idet de nærmere krav vil blive fastsat i gennemførelsesbestemmelser (artikel 3, stk. 3). Kravene vedrørende oplysninger om dræn vil blive tilpasset IPCC's rapporteringsretningslinjer, som nu er under udarbejdelse. Der kræves også indberetning af alle aktiviteter, der har tilknytning til de forskellige regnskabsenheder under Kyoto-protokollen.

Det foreslås, at fristen for medlemsstaternes årlige meddelelse af oplysninger til Kommissionen ændres fra den 31. december til den 15. januar, da nogle af medlemsstaterne i Udvalget for overvågningsmekanismen har anmodet om mere tid, samtidig med at der sikres tilstrækkelig tid til behandling af de indgivne data inden Fællesskabets årlige indberetning til klimakonventionen senest den 15. april.

Ud over kravet om årlig indberetning kræves der regelmæssig indgivelse af oplysninger til klimakonventionen, herunder om 'supplementaritet' i forbindelse med anvendelsen af mekanismerne og om politikker og foranstaltninger. Medlemsstaternes rapporter skal sammenfattes, så disse oplysninger kan præsenteres samlet på EF-plan. Det foreslås, at der i medfør af gennemførelsesbestemmelserne om overvågningsmekanismen udarbejdes yderligere vejledning i, hvordan sådanne oplysninger om supplementaritet kan sammenfattes.

I betragtning af ajourføringshyppigheden for de nationale emissionsfremskrivninger skal der herefter kun indgives beretning hvert andet år, og fristen vil også her blive sat til den 15. januar, første gang i 2005.

For at forbedre dataene er der - som resultat af drøftelserne i Udvalget for Overvågningsmekanismen - sket en mindre udvidelse og ændring af listen over de oplysninger, medlemsstaterne skal meddele i deres årlige rapporter. Politikker og foranstaltninger skal indberettes, herunder mål, art og status for gennemførelsen samt kvantitative skøn over foranstaltningernes virkninger. Da erfaringerne med den nuværende overvågningsmekanisme har vist, at der er behov for yderligere harmonisering af medlemsstaternes indberetning af politikker og foranstaltninger samt fremskrivninger, vil dette blive taget i betragtning i de reviderede gennemførelsesbestemmelser for denne beslutning. Det har hidtil været vanskeligt at foretage en pålidelig vurdering af medlemsstaternes politikker og fremskrivninger som følge af betydelige metodologiske forskelle under den nuværende ordning. Det er imidlertid af afgørende betydning for tidlig varsling og for forebyggelse af overtrædelser, at der er adgang til pålidelige emissionsfremskrivninger.

Nærmere gennemførelsesbestemmelser under denne beslutning (artikel 3, stk. 3) vil indeholde mere detaljerede krav med præcisering af, hvilke oplysninger med hensyn til regnskabsføring for dræn der også bør indberettes under overvågningsmekanismen. EF's opfyldelse af Kyoto-forpligtelserne vil afhænge af, om der findes passende nationale opgørelsessystemer og velfungerende nationale registersystemer. At eventuelle ændringer i disse systemer indberettes, er derfor af afgørende betydning for Fællesskabet og er desuden påkrævet efter Kyoto-protokollen. Endvidere vil der i EF's gennemførelsesbestemmelser for

overvågningsmekanismen blive opstillet et sæt indikatorer for kuldioxid og de andre drivhusgasser under Kyoto-protokollen, som Udvalget for Overvågningsmekanismen principielt allerede har vedtaget.

Efter afslutningen af Kyoto-protokollens første forpligtelsesperiode i 2012 vil Kyoto-protokolparterne kunne fortsætte emissionshandel i en yderligere periode for at opfylde deres forpligtelser efter protokollen.

Ved udløbet af denne supplerende forpligtelsesperiode, som er omhandlet i beslutning 19/CP.7 i Marrakech-aftalerne⁴, skal de pågældende parter indberette yderligere oplysninger om deres regnskabsføring over de tildelte mængder.

Det Europæiske Fællesskabs opgørelsessystem (artikel 4)

Denne artikel indeholder bestemmelser om indførelse af et fællesskabssystem for opgørelser over drivhusgasser under Kyoto-protokollen og omhandler de krav, der efter klimakonventionens retningslinjer (i medfør af Kyoto-protokollens artikel 5, stk. 1⁵) skal følges i de nationale systemer til beregning af antropogene emissioner af drivhusgasser fra kilder og optag heraf gennem dræn. Fællesskabets efterlevelse af Kyoto-protokollens retningslinjer og kvaliteten af Fællesskabets drivhusgasopgørelse hænger nøje sammen med gennemførelsen af de nationale opgørelsessystemer i medlemsstaterne og af kvaliteten af medlemsstaternes opgørelser. Ifølge artikel 4, stk. 4, skal hver enkelt medlemsstat derfor senest den 31. december 2004 fuldt ud have implementeret retningslinjerne i Kyoto-protokollens artikel 5, stk. 1, på nationalt plan. Artikel 4, stk. 1, udgør et godt grundlag for den nuværende procedure for udfyldelse af lakunerne i Fællesskabets opgørelse, hvis dataene fra medlemsstaterne ikke er fuldstændige. Der bør anføres mere detaljerede procedurer i de gennemførelsesbestemmelser, der vedtages i medfør af denne beslutning.

Tekniske detaljer (dvs. EF-gennemførelsesbestemmelser vedrørende overvågning) vil blive behandlet efter udvalgsproceduren, under hensyntagen de procedurer, der allerede er indført på grundlag af Rådets beslutning 99/296/EF (om ændring af Rådets beslutning 93/389/EØF), og som berører EF-drivhusgasopgørelsessystemets funktioner. Artikel 4, stk. 3, afspejler den centrale rolle som støttefunktion, Det Europæiske Miljøagentur spiller for EF-opgørelsessystemet.

Evaluerings af fremskridtet (artikel 5)

For at kunne vurdere, om Fællesskabet og dets medlemsstater er på rette kurs mod deres mål efter Kyoto-protokollen, dvs. konstaterede fremskridt (indberettede emissioner) og forventede fremskridt (beregnete virkninger af emissionsreducerende politikker og foranstaltninger og forventede emissioner), vil det være nødvendigt at fortsætte den årlige indberetning til Rådet og Parlamentet som hidtil. Dette grundlæggende tidlige varslingsystem bør ses i sammenhæng med artikel 10. Ifølge denne artikel skal det vurderes, om forpligtelserne opfyldes efter planen, eller om der bør træffes yderligere foranstaltninger på EF- og nationalt plan.

Efter Kyoto-protokollens artikel 3, stk. 2, skal parterne senest i 2005 have gjort bevisligt fremskridt med opfyldelsen af deres forpligtelser, og inden den 1. januar 2006 skal

⁴ Jf. FCCC/CP/2001/13/Add.2, s. 68, stk. 49.

⁵ Jf. UNFCCC-beslutning 20/CP.7 i dokument FCCC/CP/2001/13/Add.3

klimakonventionen have forelagt en særlig rapport om *bevislige fremskridt*. I overensstemmelse med artikel 3, stk. 3, bør der endvidere fastsættes nærmere bestemmelser vedrørende yderligere aspekter ved indberetningen af bevisligt fremskridt. Kommissionen skal ifølge disse bestemmelser have oplysningerne i hænde senest den 15. januar 2005 med henblik på rapporten til klimakonventionen som omhandlet i artikel 5, stk. 3.

Artikel 5, stk. 4, afspejler endvidere den centrale rolle som støttefunktion, som Det Europæiske Miljøagentur spiller for evalueringen af fremskridtene og indberetning heraf.

Nationale registre (artikel 6)

Efter retningslinjerne under Kyoto-protokollens artikel 7, stk. 4, skal hver bilag I-part oprette og føre et nationalt register for at sikre nøje regnskabsføring over udlevering, besiddelse, overdragelse, anskaffelse, annullering og tilbagetrækning af tildelte enheder (AAU - assigned amount units), emissionsreduktionsenheder (ERU - emission reduction units), godkendte emissionsreduktioner (CER - certified emission reductions) og optagsenheder (RMU - removal units). Som parter i protokollen er Fællesskabet og medlemsstaterne derfor forpligtet til at opstille nationale registre. I overensstemmelse med beslutning 2002/358/EF vil de oprindeligt tildelte mængder blive optaget i medlemsstaternes nationale registre. I Fællesskabets register kan opføres ERU'er og CER'er, der stammer fra projekter finansieret af Fællesskabet, hvilket vil kunne anspore til EF-foranstaltninger i tredjelande og dermed til en mere vidtspændende indsats til bekæmpelse af klimaændringer. Yderligere bestemmelser om anvendelsen af ERU'er og CER'er, der er optaget i registret, kan fastlægges ved fælles beslutningstagning, i lyset af den vurdering, der er omhandlet i artikel 10.

I artiklen hedder det, at sådanne nationale registre kan føres i et konsolideret system. Det hedder videre, at de nationale registre skal omfatte de registre, der oprettes inden for rammerne af EF's emissionshandelsordning.

Artiklen opstiller endvidere krav om, at oplysninger fra medlemsstaternes nationale registre umiddelbart skal stilles til rådighed for den centrale administrator, der er udpeget under fællesskabsordningen for handel med kvoter for drivhusgasemissioner. Dette er nødvendigt, fordi transaktioner, der finder sted i de nationale registre uden for rammerne af fællesskabsordningen for kvotehandel, har betydning for opfyldelsen af Kyoto-protokollens krav og for udnyttelsen af protokollens mekanismer, hvorfor den centrale administrator skal holdes underrettet herom.

Tildelt mængde (artikel 7)

I beslutning 2002/358/EF hedder det, at det udvalg, der er nedsat ved beslutning 1993/389/EØF om overvågningsmekanismen, skal bistå Kommissionen med fastsættelsen af de respektive emissionsniveauer, der tildeles Det Europæiske Fællesskab og hver enkelt medlemsstat, udtrykt i tons kuldioxidækvivalent. Dette skal ske på grundlag af de kvantitative emissionsbegrænsninger og reduktionsforpligtelser, der er opstillet i beslutningens bilag II. Ifølge artikel 7 i dette forslag skal de respektive emissionsniveauer i overensstemmelse med beslutning 2002/358/EF forelægges klimakonventionens sekretariat senest den 1. januar 2007.

Efter Kyoto-protokollens artikel 3, stk. 8, kan 1990 eller 1995 vælges som referenceår for beregning af en parts oprindeligt tildelte mængde for de tre kategorier af fluorerede gasser. For at sikre ensartet og nøjagtig indberetning og i betragtning af, at størstedelen af medlemsstaterne foretrækker 1995 som reference år for emissioner af de fluorerede gasser, bør Fællesskabet og medlemsstaterne tage 1995 som referenceår.

I denne artikel hedder det endvidere, at medlemsstaterne skal trække en tildelt mængde svarende til deres årlige emissioner tilbage, når alle procedurerne for beregning af niveauet for disse emissioner er tilendebragt. Dette er i overensstemmelse med kravene i EF's emissionshandelsordning, hvorefter virksomhederne skal returnere kvoter svarende til de årlige emissioner fra deres anlæg, når først disse emissioner er endeligt beregnet; det drejer sig om "god husholdning", som vil medvirke til at fremme overholdelsen.

Procedurer efter Kyoto-protokollen (artikel 8)

Efter Kyoto-protokollen anerkendes og godkendes indberettede data først, når de har været underkastet den internationale granskningsprocedure. Denne internationale granskningsprocedure under Kyoto-protokollen kræver Fællesskabets og medlemsstaternes fulde og effektive samarbejde og samordning, navnlig med hensyn til overholdelseprocedurerne under Kyoto-protokollen, i overensstemmelse med EF-traktatens artikel 10.

I forbindelse med den årlige internationale granskning under Kyoto-protokollen vil en ekspertgruppe kunne konstatere gennemførelsesproblemer, som vedrører en medlemsstat. I sådanne tilfælde bør det sikres, at Kommissionen underrettes herom tidligst muligt, og at der finder passende samordning sted med Kommissionen, inden den pågældende medlemsstat træffer foranstaltninger, da eventuelle justeringer, som en international ekspertgruppe underkaster en medlemsstats opgørelse, påvirker EF-opgørelsen og dermed Fællesskabets overholdelse som helhed. Dette gælder også samordning af procedurerne for det udvalg, der skal nedsættes med henblik på at overvåge overholdelsen af Kyoto-protokollen. Disse spørgsmål er omfattet af en generel bestemmelse i beslutningsforslaget, mens de tekniske detaljer vil kunne fastlægges i gennemførelsesbestemmelser, der vedtages under beslutningen.

Udvalg (artikel 9)

Udvalget benævnes Udvalget for Klimaændringer for dermed at angive det brede spektrum af opgaver, det skal bistå Kommissionen med at udføre. Disse opgaver vedrører overvågning og indberetning af drivhusgasemissioner, opgaver der hidrører fra beslutning 2002/358/EF om indgåelse af Kyoto-protokollen, og den fælles opfyldelse af forpligtelserne i medfør heraf samt opgaver hidrørende fra EF's emissionshandelsordning (KOM (2001) 581 endelig udg.).

Vurdering (artikel 10)

EF skal opfylde sit -8% reduktionsmål under Kyoto-protokollen. I betragtning af det fremskridt, der ventes gjort hen imod Kyoto-målene i de næste par år, bør der foretages en vurdering, ud fra hvilken der vil kunne foreslås supplerende overholdelsesforanstaltninger på fællesskabsplan. Da EF og medlemsstaterne efter Kyoto-protokollen skal vise *bevisligt fremskridt* senest i 2005, bør vurderingen knyttes til denne evaluering af fremskridtet i 2006/7, som er tæt på begyndelsen af den første Kyoto-forpligtelsesperiode. Ifølge denne bestemmelse kan der om nødvendigt fremsættes forslag til foranstaltninger. Sådanne foranstaltninger vil f.eks. kunne bestå i henstillinger om, at der træffes yderligere foranstaltninger, nationale handlingsplaner, mulig anvendelse af ERU'er og CER'er fra EF-registret med henblik på at undgå manglende overholdelse, eller præferentielle handelsordninger.

Ved vurderingen bør der tages stilling til, i hvilken grad Fællesskabet og dets medlemsstater opfylder Kyoto-protokollens forpligtelser. Bl.a. skal det sikres, at anvendelsen af 'fælles gennemførelse', mekanismen for bæredygtig udvikling og international emissionshandel i

medfør af Kyoto-protokollens artikel 6, 12 og 17 er et supplement til hjemlige foranstaltninger. I lyset af denne bedømmelse kan Kommissionen om nødvendigt fremsætte forslag til sikring af, at disse forpligtelser opfyldes.

Supplerende bestemmelser (artikel 11 og 12)

Forslaget ophæver beslutning 93/389/EØF og fastsætter, at alle henvisninger til beslutning 93/389/EØF skal forstås som henvisninger til den nye beslutning. Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS BESLUTNING

om en overvågningsmekanisme for emissioner af drivhusgasser i Fællesskabet og om gennemførelse af Kyoto-protokollen

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 175, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Kommissionen¹,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg²,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget³,

efter proceduren i traktatens artikel 251⁴, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Rådets beslutning 93/389/EØF af 24. juni 1993 om en overvågningsmekanisme for emissioner af CO₂ og andre drivhusgasser i Fællesskabet⁵ blev der indført en mekanisme for overvågning af drivhusgasemissioner og vurdering af opfyldelsen af forpligtelserne med hensyn til disse emissioner. Af hensyn til udviklingen på internationalt plan og af klarhedshensyn bør denne beslutning erstattes.
- (2) Endemålet for De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer (klimakonventionen), som blev godkendt ved Rådets afgørelse 94/69/EF af 15. december 1994 om indgåelse af De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer⁶, er at opnå en stabilisering af koncentrationerne af drivhusgasser i atmosfæren på et niveau, som kan forhindre farlig antropogen indvirkning på klimasystemet.
- (3) Klimakonventionen forpligter alle parterne til at udvikle, jævnligt ajourføre, offentliggøre og meddele partskonferencen nationale opgørelser over antropogene

¹ EFT C

² EFT C af [...], s. [...].

³ EFT C af [...], s. [...].

⁴ EFT C af [...], s. [...].

⁵ EFT L 167 af 9.7.1993, s. 31. Beslutning som ændret ved beslutning 1999/296/EF (EFT L 117, af 5.5.1999, s. 35) [og forordning (EF) xxxx/2002 (EFT L xxx, x.x.2002, s.x)].

⁶ EFT L 33 af 10.10.1998, s. 11.

emissioner fordelt på kilder og optagelsen heraf fordelt på dræn for alle drivhusgasser, der ikke er reguleret af Montreal-protokollen (i det følgende benævnt "drivhusgasser"), med anvendelse af sammenlignelige metoder, der godkendes af partskonferencen.

- (4) Klimakonventionen forpligter alle parterne til at opstille, gennemføre, offentliggøre og jævnligt ajourføre nationale og, hvor det måtte være relevant, regionale programmer for foranstaltninger til at imødegå klimaændringer under hensyntagen til kilderne for antropogene emissioner og dræne for optag af alle drivhusgasser.
- (5) Kyoto-protokollen til klimakonventionen blev godkendt ved Rådets beslutning 2002/358/EF af 25. april 2002 om indgåelse af Kyoto-protokollen til De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer og om den fælles opfyldelse af forpligtelserne i forbindelse hermed⁷.
- (6) Ifølge Kyoto-protokollens artikel 3, stk. 2, skal parterne i bilag I senest i 2005 have gjort bevisligt fremskridt med opfyldelsen af deres forpligtelser efter protokollen.
- (7) Hver part i klimakonventionens bilag I er forpligtet til at oprette og føre et nationalt register for at sikre nøje regnskabsføring over udlevering, besiddelse, overdragelse, erhvervelse, annullering og tilbagetrækning af emissionsreduktionsenheder, godkendte emissionsreduktioner, tildelte enheder og optagsenheder⁸.
- (8) Fællesskabet og dets medlemsstater har benyttet sig af Kyoto-protokollens artikel 4, som giver parterne i protokollen mulighed for at opfylde deres forpligtelser med hensyn til emissionsbegrænsninger og -reduktioner i fællesskab. Der bør derfor træffes foranstaltninger til at sikre effektivt samarbejde og samordning ved udarbejdelsen af Fællesskabets opgørelse over drivhusgasser, ved evalueringen af fremskridtene såvel som i forbindelse med granskings- og overholdelsesprocedurerne, således at Fællesskabet kan opfylde sine rapporteringsforpligtelser efter Kyoto-protokollen, som fastlagt i de politiske aftaler og juridiske beslutninger, der blev vedtaget på klimakonventionens 7. partskonference i Marrakech .
- (9) Da målene for den påtænkte handling, nemlig opfyldelse af Fællesskabets forpligtelser efter Kyoto-protokollen, herunder navnlig overvågnings- og rapporteringskravene , ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne og derfor, på grund af den påtænkte handlingens omfang og virkninger, bedre kan gennemføres på fællesskabsplan, kan Fællesskabet træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet i traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet i samme artikel går denne beslutning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (10) Da de foranstaltninger, der kræves til gennemførelse af denne beslutning, er generelle foranstaltninger som omhandlet i artikel 2 i Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tilægges Kommissionen⁹, bør de vedtages efter forskriftsproceduren i artikel 5 i nævnte afgørelse -

⁷ EFT L 130 af 10.10.1998, s. 1.

⁸ Beslutning 19/CP.7, Bilag II - Registerkrav, A – Nationale registre.

⁹ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Formål

Ved denne beslutning oprettes der en mekanisme til:

- a) overvågning af alle antropogene emissioner fra kilder og optaget heraf gennem dræn i medlemsstaterne af drivhusgasser, der ikke er reguleret af Montreal-protokollen (i det følgende benævnt "drivhusgasser")
- b) evaluering af de fremskridt, der gøres med opfyldelsen af forpligtelserne for så vidt angår disse emissioner af drivhusgasser fra kilder og optaget heraf gennem dræn
- c) gennemførelse af FN's rammekonvention om klimaændringer (i det følgende benævnt "klimakonventionen") og Kyoto-protokollen, navnlig hvad angår opgørelser over drivhusgasser, nationale systemer og Fællesskabets og dets medlemsstaters registre
- d) sikring af, at Fællesskabets og dets medlemsstaters indberetninger til klimakonventionen fremsendes til tiden, er fuldstændige, nøjagtige, konsistente, indbyrdes sammenlignelige og gennemsigtige.

Artikel 2

Nationale programmer

1. Medlemsstaterne opstiller og gennemfører nationale programmer til begrænsning og/eller reduktion af deres antropogene emissioner af alle drivhusgasser fra kilder og til forøgelse af optaget heraf gennem dræn for at bidrage til:
 - a) opfyldelsen af Fællesskabets og dets medlemsstaters forpligtelser efter klimakonventionen og Kyoto-protokollen til at begrænse og/eller reducere emissionen af alle drivhusgasser
 - b) gennemsigtig og præcis overvågning af medlemsstaternes faktiske og forventede fremskridt, herunder bidraget fra fællesskabsforanstaltningerne, hvad angår opfyldelsen af Fællesskabets og dets medlemsstaters forpligtelser efter klimakonventionen og Kyoto-protokollen.

Disse programmer indeholder de i artikel 3, stk. 2, omhandlede oplysninger og ajourføres i overensstemmelse hermed.

2. Medlemsstaterne stiller de nationale programmer og ajourføringerne heraf til rådighed for offentligheden og underretter senest tre måneder efter deres vedtagelse Kommissionen herom.

På efterfølgende følgende møder i det i artikel 9, stk. 1, omhandlede udvalg underretter Kommissionen medlemsstaterne om de nationale programmer og ajourføringer heraf, som den har modtaget.

Artikel 3

Indberetning fra medlemsstaterne

1. Til evaluering af det faktiske fremskridt meddeler medlemsstaterne hvert år (år X) inden den 15. januar Kommissionen følgende:
 - a) deres antropogene emissioner af drivhusgasserne i Kyoto-protokollens bilag A (kuldioxid (CO₂), metan (CH₄), nitrogenoxid (N₂O), hydrofluorcarboner (HFC), perfluorcarboner (PFC) og svovlhexafluorid (SF₆)) i året før det foregående år (år X-2)
 - b) foreløbige data om deres emissioner af kulilte (CO), svovldioxid (SO₂), nitrogenoxider (NO_x) og flygtige organiske forbindelser (VOC) i året før det foregående år (år X-2) sammen med de endelige data for året tre år før (år X-3)
 - c) deres antropogene emissioner af kuldioxid eller optag heraf gennem dræn i året før det foregående år (år X-2)
 - d) oplysninger om regnskabsføring over emissioner og optag gennem arealanvendelse, ændringer i arealanvendelse og skovbrug for årene mellem 1990 og året før det foregående år (år X-2)
 - e) eventuelle ændringer i de i litra a) til d) nævnte oplysninger for årene mellem 1990 og året tre år før (år X-3)
 - f) deres rapport om den nationale opgørelse med en beskrivelse af det nationale opgørelsessystem, valg af metode og ændringer i dataene fra året før det foregående år (år X-2) i forhold til tidligere år
 - g) oplysninger fra det nationale register, når dette er oprettet, om udlevering, besiddelse, overdragelse, annullering og tilbagetrækning af tildelte enheder, optagsenheder, emissionsreduktionsenheder og godkendte emissionsreduktioner i det foregående år (år X-1)
 - h) oplysninger om juridiske personer, der er bemyndiget til at deltage i mekanismer under Kyoto-protokollens artikel 6 og 12, i overensstemmelse med de relevante nationale bestemmelser eller fællesskabsbestemmelser
 - i) foranstaltninger til at forbedre skønnene, hvis dele af opgørelsen har været genstand for justeringer
 - j) oplysninger om indikatorer for året før det foregående år (år X-2)
 - k) eventuelle ændringer i det nationale opgørelsessystem.
2. Til evaluering af det forventede fremskridt meddeler medlemsstaterne senest den 15. januar 2005 og derefter hvert andet år Kommissionen følgende oplysninger:

- a) oplysninger om nationale politikker og foranstaltninger, som begrænser og/eller reducerer emissionen af drivhusgasser eller øger optaget heraf gennem dræn, fordelt på sektor for hver drivhusgas, herunder:
 - i) målet for politikkerne og foranstaltningerne
 - ii) arten af de anvendte virkemidler
 - iii) status for gennemførelsen af den pågældende politik eller foranstaltning
 - iv) indikatorer til måling af fremskridtene, herunder de indikatorer, der er anført i de i medfør af stk. 3 vedtagne gennemførelsesbestemmelser
 - v) kvantitative skøn over politikernes og foranstaltningernes konsekvenser for emissionen af drivhusgasser fra kilder og optaget heraf gennem dræn mellem referenceåret og de efterfølgende år, herunder 2005, 2010 og 2015, så vidt muligt ledsaget af en vurdering af de økonomiske virkninger, og
 - vi) angivelse af, i hvilken grad hjemlige foranstaltninger udgør et væsentligt element i bestræbelserne på nationalt plan, og i hvilken grad anvendelsen af mekanismerne for fælles gennemførelse (Joint Implementation) og bæredygtig udvikling (Clean Development Mechanism) samt international emissionshandel, i medfør af Kyoto-protokollens artikel 6, 12 og 17, supplerer hjemlige foranstaltninger
- b) nationale fremskrivninger af drivhusgasemissionerne og optaget heraf gennem dræn, som minimum for årene 2005, 2010, 2015 og 2020, opstillet efter gas og sektor, herunder:
 - i) fremskrivninger "med foranstaltninger" og "med supplerende foranstaltninger" som nævnt i klimakonventionens retningslinjer og nærmere præciseret i de i medfør af stk. 3 vedtagne gennemførelsesbestemmelser
 - ii) klar beskrivelse af de politikker og foranstaltninger, der er medtaget i fremskrivningerne
 - iii) resultaterne af følsomhedsanalyser af fremskrivningerne og
 - iv) beskrivelse af metoder, modeller, udgangshypoteser og centrale input- og output-parametre
- c) oplysninger om trufne eller planlagte foranstaltninger til gennemførelse af relevante fællesskabsretsakter og -politikker, oplysninger om retlige og institutionelle tiltag til at forberede opfyldelsen af forpligtelserne efter Kyoto-protokollen og oplysninger om dispositioner vedrørende overholdelses- og håndhævelsesprocedurer og om medlemsstaternes gennemførelse heraf.
- d) oplysninger om institutionelle og finansielle dispositioner og beslutningsprocedurer for samordning af og støtte til aktiviteter i forbindelse med deltagelse i mekanismerne efter Kyoto-protokollens artikel 6 og 12, herunder deltagelse fra juridiske personer.

3. Gennemførelsesbestemmelser om indberetning af de i stk. 1 og 2 omhandlede oplysninger og om skøn over data, som måtte mangle i de nationale opgørelser, vedtages efter proceduren i artikel 9, stk. 2.

Disse gennemførelsesbestemmelser kan indeholde krav om indberetning om bevislige fremskridt som omhandlet i Kyoto-protokollens artikel 3, stk. 2, og om indberetning af oplysninger vedrørende den supplerende periode for opfyldelse af forpligtelserne.

Gennemførelsesbestemmelserne revideres om nødvendigt, i givet fald under hensyntagen til beslutninger truffet inden for rammerne af klimakonventionen og Kyoto-protokollen.

Artikel 4

Fællesskabets opgørelsessystem

1. Kommissionen udarbejder årligt, i samarbejde medlemsstaterne, en fællesskabsopgørelse over drivhusgasser og en rapport om denne opgørelse. Den tilsender medlemsstaterne udkastene hertil senest den 28. februar og offentliggør og forelægger dem for klimakonventionens sekretariat senest den 15. april hvert år. Skøn over manglende data i en national opgørelse indføres i overensstemmelse med gennemførelsesbestemmelser vedtaget i medfør af artikel 3, stk. 3.
2. Kommissionen indfører efter proceduren i artikel 9, stk. 2, et opgørelsessystem for Fællesskabet til sikring af, at de nationale opgørelser fremsendes til tiden, er fuldstændige, nøjagtige, konsistente og indbyrdes sammenlignelige, med henblik på udarbejdelsen af fællesskabsopgørelsen over drivhusgasser.

Dette system omfatter et program for kvalitetsvurdering og -kontrol, herunder opstilling af kvalitetsmålsætninger og en plan for kvalitetsvurdering og kvalitetskontrol af opgørelsen.

3. Det Europæiske Miljøagentur bistår efter behov Kommissionen med gennemførelsen af stk. 1 og 2, under hensyn til dets årlige arbejdsprogram..
4. Medlemsstaterne indfører inden den 31. december 2004 nationale opgørelsessystemer under Kyoto-protokollen til beregning af de antropogene emissioner af drivhusgasser og af optaget af kuldioxid gennem dræn.

Artikel 5

Evaluering af fremskridtet og indberetning

1. Kommissionen evaluerer årligt i samråd med medlemsstaterne Fællesskabets og dets medlemsstaters fremskridt med opfyldelsen af deres forpligtelser efter klimakonventionen og Kyoto-protokollen, som fastsat i beslutning 2002/358/EF, med henblik på at fastslå, om fremskridtet er tilstrækkeligt til at opfylde disse forpligtelser.

Ved denne evaluering tages der hensyn til udviklingen i Fællesskabets politikker og foranstaltninger og til de oplysninger, medlemsstaterne har indgivet i overensstemmelse med artikel 3 og 6, stk. 2, i denne beslutning og med artikel 21 i direktiv xx/xxxx/EF [om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF].

I evalueringen indgår endvidere hvert andet år Fællesskabets og dets medlemsstaters forventede fremskridt med opfyldelsen af deres forpligtelser efter klimakonventionen og Kyoto-protokollen.

2. Kommissionen forelægger årligt Europa-Parlamentet og Rådet en beretning på grundlag af den i stk. 1 omhandlede evaluering.

Denne beretning indeholder oplysninger om de faktiske og forventede emissioner og optag gennem dræn, om politikker og foranstaltninger og om anvendelsen af mekanismerne i Kyoto-protokollens artikel 6, 12 og 17.

3. Kommissionen udarbejder en rapport om Fællesskabets bevislige fremskridt inden udgangen af 2005, under hensyntagen til de oplysninger, der er indgivet i overensstemmelse med de i medfør af artikel 3, stk. 3, vedtagne gennemførelsesbestemmelser, og forelægger rapporten for klimakonventionens sekretariat senest den 1. januar 2006.
4. Det Europæiske Miljøagentur bistår efter behov Kommissionen med gennemførelsen af stk. 1, 2 og 3, under hensyn til dets årlige arbejdsprogram..

Artikel 6

Nationale registre

1. Fællesskabet og dets medlemsstater opretter og fører registre med henblik på nøje regnskabsføring over udlevering, besiddelse, overdragelse, erhvervelse, annullering og tilbagetrækning af tildelte emissionsenheder, optagsenheder, emissionsreduktionsenheder og godkendte emissionsreduktioner. I disse registre optages registre, der er oprettet i medfør af artikel [...] i direktiv xx/xxxx/EF [om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF], i overensstemmelse med bestemmelser vedtaget i medfør af proceduren i artikel 9, stk. 2, i denne beslutning.

Fællesskabet og medlemsstaterne kan føre deres registre inden for rammerne af et konsolideret system, sammen med en eller flere andre medlemsstater.

2. De i stk. 1, første punktum, nævnte elementer stilles til rådighed for den centrale administrator, udpeget i medfør af artikel 20 i direktiv xx/xxxx/EF [om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF].

Artikel 7

Tildelt mængde

1. I overensstemmelse med Kyoto-protokollens artikel 3, stk. 8, anvender Fællesskabet og dets medlemsstater 1995 som referenceår for hydrofluorcarboner, perfluorcarboner og svovlhexafluorid.
2. Kommissionen forelægger senest den 31. december 2006 klimakonventionens sekretariat en rapport om fastsættelsen af den tildelte mængde for Fællesskabet og dets medlemsstater, svarende til deres respektive emissionsniveauer, som fastsat i medfør af artikel 3, stk. 1, i beslutning 2002/358/EF.
3. Efter granskningen af medlemsstaternes nationale opgørelser ifølge Kyoto-protokollen for hvert år af Kyoto-protokollens første forpligtelsesperiode, herunder løsning af eventuelle spørgsmål i forbindelse med gennemførelsen, trækker medlemsstaterne straks tildelte mængder svarende til deres nettoemissioner i det pågældende år tilbage.

Artikel 8

Procedurer under Kyoto-protokollen

1. Medlemsstaterne sørger for fuldstændigt og effektivt samarbejde og samordning med Kommissionen i forbindelse med:
 - a) udarbejdelsen af fællesskabsopgørelsen over drivhusgasser og rapporten om denne opgørelse i medfør af artikel 4, stk. 1
 - b) granskings- og overholdelsesprocedurer under Kyoto-protokollen
 - c) eventuelle justeringer eller andre ændringer i de nationale opgørelser og rapporter herom, der er forelagt eller skal forelægges klimakonventionens sekretariat, og
 - d) udarbejdelsen af rapporten om Fællesskabets bevislige fremskridt inden udgangen af 2005, i medfør af artikel 5, stk. 3.
2. Medlemsstaterne forelægger senest den 15. april hvert år klimakonventionens sekretariat deres nationale opgørelser med de samme oplysninger, som de har indgivet i medfør af artikel 3, stk. 1, medmindre Kommissionen inden den 15. marts samme år har modtaget oplysninger, der fjerner eventuelle uoverensstemmelser eller mangler i dataene.
3. Kommissionen kan efter proceduren i artikel 9, stk. 2, fastsætte procedurer og tidsplaner for samarbejde og samordning som omhandlet overfor.

Artikel 9

Udvalg

1. Kommissionen bistås af et udvalg ("Udvalget for Klimaændringer"), der består af repræsentanter for medlemsstaterne, og som har Kommissionens repræsentant som formand.

2. For så vidt angår dette stykke finder den forskriftsprocedure, der er fastlagt i artikel 5 i afgørelse 1999/468/EF, anvendelse i overensstemmelse med samme afgørelses artikel 7 og 8.
3. Det tidsrum, der nævnes i artikel 5, stk. 6, i beslutning 1999/468/EF, er fastsat til tre måneder.

Artikel 10

Vurdering

Efter forelæggelsen af rapporten om bevislige fremskridt inden udgangen af 2005, i medfør af artikel 5, stk. 3, foretager Kommissionen en vurdering af, i hvilket omfang Fællesskabet og dets medlemsstater gør fremskridt hen imod deres emissionsniveauer, som fastsat i overensstemmelse med beslutning 2002/358/EF, og i hvilket omfang de opfylder deres forpligtelser efter Kyoto-protokollen. I lyset af denne vurdering kan Kommissionen om nødvendigt fremsætte forslag til sikring af, at Fællesskabet og dets medlemsstater overholder deres emissionsniveauer og opfylder deres forpligtelser efter Kyoto-protokollen.

Artikel 11

Ophævelse

Beslutning 1993/389/EØF ophæves herved.

Henvisninger til det ophævede direktiv skal forstås som henvisninger til dette direktiv og skal læses i forbindelse med sammenligningstabellen i bilaget.

Artikel 12

Adressater

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

BILAG

SAMMENLIGNINGSTABEL

Beslutning 93/389/EØF	Denne beslutning
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2, stk. 1.	Artikel 2, stk. 1.
Artikel 2, stk. 2.	Artikel 2, stk. 1 + artikel 3, stk. 2
Artikel 3, stk. 1.	Artikel 3, stk. 1 + artikel 3, stk. 3
Artikel 3, stk. 2.	Artikel 3, stk. 1 + artikel 4, stk. 2
Artikel 3, stk. 3.	Artikel 4, stk. 1.
Artikel 4	Artikel 3, stk. 2, artikel 3, stk. 3, artikel 5, stk. 1
-----	Artikel 4, stk. 3.
Artikel 5, stk. 1 + 2	Artikel 2, stk. 2.
Artikel 5, stk. 3.	Artikel 5, stk. 1.
Artikel 5, stk. 4.	Artikel 5, stk. 2.
-----	Artikel 5, stk. 3.
Artikel 6	Artikel 5, stk. 1.
Artikel 7	-----
-----	Artikel 6
-----	Artikel 7
-----	Artikel 8
Artikel 8	Artikel 9
-----	Artikel 10
-----	Artikel 11
Artikel 9	Artikel 12

KONSEKVENSANALYSE

De finansielle virkninger af forslaget på Det Europæiske Fællesskabs budgetressourcer

FORSLAGETS TITEL

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets beslutning om en overvågningsmekanisme for emissioner af drivhusgasser i Fællesskabet og om gennemførelse af Kyoto-protokollen

DOKUMENTETS REFERENCENUMMER

KOM (2003) 51

FORSLAGET

Dette forslag til beslutning om en overvågningsmekanisme for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om gennemførelse af Kyoto-protokollen skal afløse Rådets beslutning 1993/389/EØF om en overvågningsmekanisme for emissionen af CO₂ og andre drivhusgasser i Fællesskabet¹, hvorved der blev indført en ordning for overvågning af menneskeskabte drivhusgasemissioner og for evaluering af fremskridtene hen imod opfyldelsen af forpligtelserne for så vidt angår disse emissioner. Formålet med forslaget er, at de rapporteringsforpligtelser og retningslinjer for gennemførelsen af Kyoto-protokollen, der blev vedtaget ved politiske aftaler og juridiske beslutninger på klimakonventionens COP7 i Marrakech, inddrages i overvågningsmekanismen, og at emissionsfremskrivningerne harmoniseres. Den ændrede overvågningsmekanisme vil bidrage til en omkostningseffektiv opfyldelse af Fællesskabets og dets medlemsstaters internationale forpligtelser under De Forenede Nationers rammeprogram om klimaændringer og Kyoto-protokollen.

KONSEKVENSER FOR BUDGETTET

Der forudses ingen direkte virkninger for Fællesskabets budget.

Med forslaget videreføres overvågningsmekanismen for drivhusgasser (Rådets beslutning 93/389/EØF om en overvågningsmekanisme for emissionen af CO₂ og andre drivhusgasser i Fællesskabet²) i ændret form. Omkostningerne ved denne overvågning bæres fortsat af medlemsstaterne.

Omkostningerne i forbindelse med registrene ventes ikke at overskride de overslag, der allerede er givet i direktivforslaget om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF. KOM (2001) 581 endelig udg. indeholder nærmere oplysninger om de beregnede omkostninger ved oprettelse og føring af et register.

¹ EFT L 167 af 9.7.1993, s. 31. Beslutning som ændret ved beslutning 99/296/EF (EFT L 117, af 5.5.1999, s. 35) [og forordning (EF) xxxx/2002 (EFT L xxx, x.x.2002, s.x)].

² EFT L 167 af 9.7.1993, s. 31. Beslutning som ændret ved beslutning 99/296/EF (EFT L 117, af 5.5.1999, s. 35) [og forordning (EF) xxxx/2002 (EFT L xxx, x.x.2002, s.x)].

Omkostningerne ved udvalget er omfattet af budgetpost A 7030, da det ikke drejer sig om et nyt udvalg.

PÅ PERSONALERESSOURCERNE

Som nævnt ovenfor, skal Kommissionen ifølge forslaget endvidere i fremtiden forelægge Europa-Parlamentet, Rådet og klimakonventionen periodiske rapporter. Denne opgave, der skal gennemføres på grundlag af samarbejde mellem Det Europæiske Miljøagentur, det hertil knyttede Temacenter for Luftkvalitet og Klimaændringer og Kommissionens tjenestegrene, skal finansieres over Fællesskabets budget. Der regnes ikke med yderligere særlige personaleressourcer for Kommissionen, da der er tale om videreførelse af den hidtidige overvågning. Ekstra personaleressourcer, som måtte blive nødvendige efter forslagets vedtagelse, skulle kunne skaffes med de foreliggende ressourcer i Generaldirektoratet for Miljø.

Personalebehovet i forbindelse med registrene ventes ikke at overskride de overslag, der allerede er givet i direktivforslaget om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF³ Antallet af ansatte til oprettelse og føring af et register (5 nye faste stillinger) er fastsat i KOM(2001) 581 endelig udg.

³ KOM(2001) 581 endelig udg.

KONSEKVENSANALYSE

Forslagets konsekvenser for virksomhederne, herunder især små og mellemstore virksomheder (SMV'er)

FORSLAGETS TITEL

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets beslutning om en overvågningsmekanisme for emissioner af drivhusgasser i Fællesskabet og om gennemførelse af Kyoto-protokollen

DOKUMENTETS REFERENCENUMMER

KOM (2003) 51

FORSLAGET

Dette forslag til beslutning om en overvågningsmekanisme for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om gennemførelse af Kyoto-protokollen skal afløse Rådets beslutning 1993/389/EØF om en overvågningsmekanisme for emissionen af CO₂ og andre drivhusgasser i Fællesskabet¹, hvorved der blev indført en ordning for overvågning af menneskeskabte drivhusgasemissioner og for evaluering af fremskridtene hen imod opfyldelsen af forpligtelserne for så vidt angår disse emissioner. Formålet med forslaget er, at de rapporteringsforpligtelser og retningslinjer for gennemførelsen af Kyoto-protokollen, der blev vedtaget ved politiske aftaler og juridiske beslutninger på klimakonventionens COP7 i Marrakech, inddrages i overvågningsmekanismen, og at emissionsfremskrivningerne harmoniseres. Den ændrede overvågningsmekanisme vil bidrage til en omkostningseffektiv opfyldelse af Fællesskabets og dets medlemsstaters internationale forpligtelser under De Forenede Nationers rammeprogram om klimaændringer og Kyoto-protokollen.

KONSEKVENSER FOR VIRKSOMHEDERNE

Hvem berøres af forslaget?

Forslaget omfatter rapporteringsforpligtelser for medlemsstaterne - der er ingen konsekvenser for virksomhederne.

Hvilke erhvervssektorer?

Ikke aktuel

Hvilken virksomhedsstørrelse (hvor stor en koncentration af små og mellemstore virksomheder)?

Ikke aktuel

Er de berørte virksomheder koncentreret i bestemte regioner i EF?

¹ EFT L 167 af 9.7.1993, s. 31. Beslutning som ændret ved beslutning 99/296/EF (EFT L 117, af 5.5.1999, s. 35) [og forordning (EF) xxxx/2002 (EFT L xxx, x.x.2002, s.x)].

Ikke aktuel

Hvilke foranstaltninger skal virksomhederne træffe i henhold til forslaget?

Ikke aktuel

Hvilke økonomiske virkninger forventes forslaget at få?

Ikke aktuel

For beskæftigelsen?

Ikke aktuel

For investeringer og oprettelsen af nye virksomheder?

Ikke aktuel

For virksomhedernes konkurrenceevne?

Ikke aktuel

Indeholder forslaget foranstaltninger, der tager højde for SMV'ernes særlige situation (lempeligere eller særlige krav)?

Ikke aktuel

HØRING

Liste over organisationer, som er hørt om forslaget

Ikke aktuel